

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 6

7. února 2010

Cena: 7 Kč

BUĎME JEŽÍŠOVÝM SVĚTLEM

Nehodlám na tomto místě kopírovat něčí myšlenky, raději nabídnu poznatky vlastní, které jsem získal při putování po střediscích našich náboženských obcí Blansko a Vyškov. Byť to byly duchovní hodinky v Blansku a Rudici, náboženství v Lysicích, Mikulášská v Rousínově, Račicích i jinde, sváteční oběd ve Skočově Lhotě, posezení na Brťově, výlety a poutě či běžné a všední setkání při bohoslužbách. Pokaždé, když jsem se měl podílet na některé z těchto činností naší církve, položil jsem sám sobě otázku: co mi to přinese? Obohatí mě to nebo to bude ztracený čas? Věřte, že to nikdy nebyl ztracený čas, vždy mi to přineslo užitek a poznání. Člověk má přirozenou potřebu setkávání. Stále je dost těch, kteří v mlze bytí světa hledají světlo lásky a skutky dobra. My máme být oním světlem, víru i lásku musíme dokázat činy. To se nám podaří, pokud budeme jednotní a nebudeme nečinní. Jakub 2,17 nás nabádá: „*Tak i víra: nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá.*“ Podobně píše také apoštol Jan 3,18: „*Dítka, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.*“

Dřevěný kostelík v Blansku je naším středem, odkud vychází spirála víry, lásky a dobra, zasahuje všechna naše společenství na Blanensku, Boskovicku a Vyškovsku a naplněna a obohacena se tam zase vrací. Naše náboženské obce jsou postaveny z různých materiálů. Troufám si nás přirovnat k železobetonu. Oním betonem jsou ti, na jejichž bedrech vězí odpovědnost za vedení našich náboženských obcí. Železem jsou náboženské obce a jejich společenství.

Železný skelet je tvořen armovacími pruty, každá náboženská obec je jeden železný prut. Železa musí být propletena dalšími pruty, aby kostra držela pohromadě. Těmi jsou v mojí představě putovní sestry a bratři, kteří jezdí s bratrem farářem po náboženských obcích a střediscích a vzájemně je propojují. Beton by bez železných prutů nedržel formu a rozdrobil se. Železná kostra by bez zalití v betonu zrezivěla a rozpadla se. Ale pokud je železobeton udělán dobře a poctivě, je odolný a pevný. Budme i my pevní a poctiví. Naše snažení nemusí být pokaždé úspěšné, avšak i to je Boží záměr. Proti každé síle působí protisíla. Světlo by nebylo světlem bez tmy, pravda pravdou bez lži, láska láskou bez nenávisti. Všechno musí být v rovnováze. Dílčí nezdary nás nesmí odradit a svěst z pravé cesty. Neoplácejme zlo zlem, ale přemáhme zlo dobrem. Rozsvěcujme také ostatním světlo poznání a Boží lásky na trnité cestě pravdy. Matoušovo evangelium 5,13 až 16 nás k tomu nabádá slovy našeho Pána Ježíše Krista: „*Vy jste sůl země. Jestliže sůl ztratí chuť, čím bude osolena? Nehodí se již k ničemu, než aby ji vyhodili a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nekladou ji pod nádobu, ale na stojan; a svítí všem, kteří jsou v domě. Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích.*“ Modlím se, abychom byli solí země a světlem světa. Amen.

Jiří Vymětalík,
Brťov – Jeneč

Výuka náboženství v Lysicích na Blanensku

Foto: Jiří Vymětalík

ZAJÍMAVÝ EXPERIMENT V PRAZE–VRŠOVICÍCH

Sestry a bratři v náboženské obci Praha 10-Vršovice díky iniciativě studenta 2. ročníku HTF UK Jakuba Peška provedli zajímavý experiment. Jeho cílem bylo zjistit, jaká je víra členů sboru. I když má naše církev svou věrouku, všichni členové ji nemusejí přesně znát nebo se s ní nemusí ve všech bodech ztotožňovat. Při příchodu na bohoslužbu jednu neděli každý dostal dvanáct kvízových otázek. K nim bylo nabídnuto několik odpovědí s tím, že všechny byly předem deklarovány jako "správné" – jednalo se o různé způsoby, kterými konkrétní církev odpovídá na uvedené otázky víry. Průzkum proběhl ano-

nymně a dotázaní byli vyzváni, aby označili odpověď, která je jejich srdci nejbližší. Přinášíme vám nyní výsledek tohoto průzkumu. Nejde o žádný reprezentativní vzorek z naší církve – na kvíz odpovídali právě jen ti, co v danou neděli přišli na bohoslužbu do jednoho sboru. Možná by nebylo špatné zkusit si podobný průzkum provést i ve vaší náboženské obci? Závěrem jen dodáváme, že ve Vršovicích s takto získaným materiálem dále pracují – Jakub Pešek k nejspornějším bodům připravil otázky pro bratra faráře, nad kterými se společně s věřícími v obci zamýšlejí.

UMĚNÍ ČESKÉ REFORMACE

V Císařské konímě na Pražském hradech lze navštívit opravdu jedinečnou výstavu výtvarných děl. Exponáty nespojuje jeden autor ani výtvarná technika, nýbrž okolnost a doba jejich vzniku: náboženská reformace v letech 1380–1620.

Stále přezívá názor, že reformační hnutí odmítalo výtvarné umění, a pokud přece jen nějak vzniklo, v pobělohorské době došlo úhony. Expozice "Umění české reformace" tento mylný názor vyvrací - a má pro to řadu velmi krásných důkazů.

Ačkoli se může zdát, že výstava není nijak velká, opak je pravdou. Je to zejména její pojetí, co vtáhne návštěvníka takřka do děje. Informační tabule zaznamenávají hnutí chronologicky, od pomalu se rodících reformních myšlenek až k opětovnému návratu katolicismu. Každý se může poučit o Mistru Janu Husovi, jeho předchůdcích i následovcích. Nešlo opominout rozličné směry reformace (Jednota bratrská, lutherství, kalvinismus). Dozvíme se i zajímavosti, např. jak vznikaly kancionály nebo o publi-

kační činnosti Jednoty bratrské. Díla samotná jsou velmi rozmanitá, jak v provedení, tak v námětech. Vedle obrazů a soch se otevírají nádherně vyvedené dřevěné oltáře, několik přepychových monstrancí z doby rané reformace, vyniká dřevorezba tak důmyslně a pečlivě vyvedená, že návštěvníka jímá úžas. Obrovské, ručně malované kancionály, pěkně postaru zlacené a pečlivě vyvedené, najdete vystavené po boku Rudolfova Maještátu, husitských kompakrát, Jenského a Göttingenského kodexu.

Pomyslným završením celé výstavy, které jí dodává na opravdovosti a živosti, jsou užité předměty. Prosté cínové kalichy, tábořská křtitelnice, kachle s motivem Jana Žižky; na vý-

stavě se dokonce objevuje tiskařské náčiní použité při tisku Kralické bible. Věru se nestane často, že byste přišli do chrámu a z oltáře na vás shlížel Jan Hus. I takové dílo zde můžete spatřit. Způsob, jakým je výstava zpracovaná, je citlivý, dostatečně poučný, výklad podaný v souladu se záměrem. I ve světských prostorách Císařské konímě na vás čeká duchovní zážitek, závan dob dávno minulých a zejména potěcha pro oko, znavené dnešním spěchem a digitálně přikrášlenou realitou. Výstavu je možno zhlédnout do 4. dubna, otevřeno je denně 10 – 18 h. Ve dnech 11. února, 2. března a 30. března se konají komentované prohlídky, vždy od 16 h.

Petra Štěpánová

Na pomoc Haiti

číslo účtu:

43-570420277/01 00

variabilní symbol: číslo náboženské obce

* Jak může člověk dosáhnout spásy? 8x

6x Vírou, kterou přijímám odpuštění svých hříchů, za něž byl trest vykonán na Ježíši Kristu.

15x Jedině milostí Boží.

1x Vírou a křtem (v tomto pořadí).

* Křest je:

7x Očištění od všech hříchů, prostředek spásy.

10x Vnější vyjádření vnitřní změny člověka.

* Abraham měl ve známém příběhu obětovat svého syna Izáka, nakonec ale nemusel. Zachránila jej:

12x Boží milost.

9x Abrahamova víra.

* Bůh:

0x způsobil, že Adam zhřešil.

17x dovolil, aby Adam zhřešil.

* Při eucharistii:

2x se chléb a víno stávají skutečným tělem a krví Ježíše Krista působením modlitby kněze.

8x je Ježíš Kristus v chlebu a víně skutečně přítomen (jako například duše v těle), protože je to zaslíbeno v Písmu.

11x konáme symbolický úkon na památku Ježíše Krista, protože nám to tak ustanovuje Písmo.

* Svátostí je:

16x 7 (křest, biřmování, eucharistie, manželství, útěcha nemocných, pokání, svěcení kněžstva).

3x 2 (křest, večeře Páně).

* Bůh:

16x je jeden, a přece ve třech osobách (Otec, Syn a Duch Svátý).

5x je jen jeden, který se zjevil v Ježíši Kristu.

* Při diskusi křesťanů o otázkách víry je potřeba hledat argumenty a poslední odvolání:

10x v Písmu.

2x v učení Církve, která je tělem Kristovým v tomto

Dokončení na str. 3

Ani šťastný, ani veselý 3

Chytrý vidí nebezpečí a ukryje se, kdežto prostodušší půjdou dál a doplatí na to. Tento postřeh nalezneme ve 22. kapitole (3) Knihy přísloví. Ten, kdo se domnívá, že náboženství člověka izoluje od normálního všedního života, bude asi překvapen, kolik praktických rad lze v Bibli nalézt.

Dnešní doba je příznivá chytrým, kreativním a odvážným lidem. Ne každý je však takový. Pro postižené je zde alespoň snaha zajistit nějaká ta pracovní místa v chráněných dílnách a poskytnout jim nějaký důchod. Avšak co si mají počít lidé, které bychom mohli zařadit do té kategorie prostoduchých. Ne, neříkám, že jsou hloupí. Jenom nejsou schopni včas rozeznat nebezpečí a nikdo je třeba neochrání před podnikavci, kteří je na čas zaměstnají a pak jim nevyplatí mzdu.

Ptám se, co si mají počít ti, kteří se naučili dva nebo tři jednoduché úkony u běžícího pásu a dál už neumí vůbec nic. Fabrika zkrachovala, postižen je celý region, celé rodiny ztratily zaměstnání – a teď jim zbývají jen tak oči pro pláč. Ještě že na dvorku mají slepice a babička má důchod, takže jim aspoň neseberou elektroměr. Divím se tomu, jak je to možné, že se zaměstnancům zadržuje mzda a že se dostávají do situací, kdy ani nemohou požádat o podporu v nezaměstnanosti.

Kladu si otázku, zda je to možné i jinde ve světě, aby v zákonech bylo tolik chyb, mezer a omylů? Není to snad dáno tím, že někteří naši zákonodárci sedí na svých místech už tak dlouho, že zapomněli, jak to vypadá tam dole, mezi obyčejnými lidmi?

A co církve? Nemají i ony na tom svůj podíl viny? Nezabývají se snad příliš jen samy sebou a svými problémy – i když jich opravdu není málo? Což někdy – řečeno s nadsázkou – nejsou teologické problémy typu "kolik se vejde andělů na špičku jedné jehly" považovány za mnohem důležitější než to, co se děje mezi námi a v našem bezprostředním okolí? Buďme poctiví, přiznejme si svou vinu a přemýšlejme o tom.

Jindřiška Kubáčová

Z kazatelského plánu

5. neděle po zjevení Páně

Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu. (L 8,15)

První čtení Písma: Ž 44,24–27

Tužby:

2. Aby církev naši pro setbu svého Slova připravil, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom nikdo z nás ani na chvíli nezapochyboval o tom, že Boží království je vrcholem Božího stvořitelského díla, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane! Jako chmýří, jako stéblo unášené větrem jsou ti, kdo nehledají tvé jméno! (Srv. Ž 83) My však chceme být pevní.

Prosíme tě proto: Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 K 11,19–12,9

Evangelium: L 8,4–15

Čtení Písma k obětování: Ž 43,4

Čtení Písma k požehnání: Ž 45,3,8

Vhodné písně: 13, 106, 185

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady z biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzáky podobenství, ale spíš vysvětlující poznámky, zajímavosti Pána Ježíše do naší současnosti.

SKRYTÝ POKLAD

(Mt 13,44)

Předkládáme zkrácené výklady Williama Barclaye z jeho spisků "And Jesus said" (Edinburgh 1952, reprint 1970) a "The Gospel of Matthew" (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Nález pokladu

Modernímu západnímu sluchu se může toto podobenství jevit jeho historka zcela nepravděpodobná. Ale Ježíšovým současníkům znělo přirozeně. Ježíš mluvil o tom, co se v Palestině často stávalo.

Palestina byla zemí mnohých válek. Zahrada u domu se kdykoli mohla stát bitevním polem. A tak pro obyčejné lidi byla půda nejbezpečnějším místem, kde bylo možné zachránit cennosti. Rabíni měli rčení: „Existuje jen jedna bezpečná úschovna pro peníze, a tou je země.“ Když bylo třeba, lidé tuto možnost využili s důvěrou, že se jednou domů vrátí a zase svůj majetek najdou. (Na tuto praxi naráží i podobenství o hřivnách – ten nejhorší služebník skryl svou hřivnu v zemi – Mt 25,25.)

Thomson v knize *The Land and the Book (Země a kniha)*, která byla poprvé vydána v roce 1876, vypráví o objevu pokladu, se kterým se náhodou setkal v Sidónu. V tom městě byla proslulá široká ulice s alejí akáciových stromů. Když v té ulici kopalí dělníci v jedné zahradě, odkryli několik měděných hmců, plných zlatých mincí. Byly to mince Alexandra Velikého a jeho otce Filipa. Alexandr

zemřel nečekaně v Babylóně, zpráva se dostala do Sidónu a nějaký madeonský důstojník nebo vládní úředník ukryl mince se záměrem zachránit je v chaosu, ke kterému dojde s Alexandrovou smrtí. Thomson píše, že existují lidé, pro které je pátrání po skrytém pokladu celoživotním byznysem; někteří se přitom dostávají do takového stavu vzrušení, že omdlí při objevu jedné jediné mince.

Starověk má řadu podobných příběhů. Alexandr Veliký byl jednou přitom, když král jistě země byl zavolán k rozsouzení pře. Muž našel poklad na poli, které koupil od jiného člověka. Chtěl ho prodávajícímu vrátit, ale ten to odmítal, protože prodal pole s veškerým jeho obsahem. Král rozřešil problém takto: Poklad má být dán jako věno dceři jednoho muže, a ta se má vdát za syna toho druhého muže. Alexandr se smál a řekl, že v jeho zemi by král jistě zabil oba muže a peníze by zabavil.

Také u Apollonia z Tyany nacházíme podobné téma. Radil se s ním indiánský král, jak vyřešit tento případ: Muž našel bednu s pokladem na kusu země, který koupil a který teď bývalý majitel požadoval zpátky. Apollonius vynesl tento rozsudek: Je třeba nejprve prozkoumat charakter obou mužů. Lze těžko uvěřit, že by bohové připravili člověka o jeho zemi, kdyby to nebyl špatný člověk. Nebo že by dali druhému to, co je pod zemí, kdyby to nebyl lepší člověk. Udělali průzkum. Kupodivu ten prodávající byl dareba, který zanedbával náboženství, a nálezece byl člověk zbožný.

Nad Písmem

PODOBENSTVÍ O ROZSÉVAČI

L 8,4–15

Text evangelia není těžké vyložit, vřdyt' už sám Pán Ježíš ho pro své posluchače hned vykládá a naznačuje, čím je semeno, o kterém mluví – je to Boží království, které se různým způsobem na zemi nebo mezi lidmi objevuje.

A tak se můžeme ptát, co se dá tedy ještě napsat k tomu, co zde již je vysvětleno a od Ježíše vyloženo? Co k těm slovům a příběhu dodat? Co ještě zbývá k pochopení.

Všimněme si, že Pán Ježíš, když dovyprávěl příběh, zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ A to je možná neméně důležité jako celý příběh. Uši má samozřejmě skoro každý a slyší, co se říká. Ale Kristus tady znovu nenápadně opakuje to, co zaznívá na více místech. Totiž, že neslyšíme, i když přikyvujeme, že slyšíme, a nerozumíme, i když přikyvujeme, že rozumíme. A bylo to tak od počátku, ještě před Kristem a je to stále. Pán Ježíš Kristus to jen znovu opakuje pro lid v souvislosti s Božím královstvím. Protože právě v těch důležitých zprávách, které by člověk měl zaslechnout, tak neslyší a nerozumí a je přesně jako to zrno, které buď uschne, nebo nemá vláhu, nebo je udusí trní, nebo je ptáci sezobou.

A když se pak podíváme na slova

apoštola Pavla, hodně zajímavá a možná i tvrdá slova, nutí nás to k dalšímu zamyšlení. Nenabádá nás tam Pavel tak trochu k sobectví zabývat se sami sebou? Možná pro mnohé křesťany, kteří se snaží všemu a všem vyhovět a sloužit, je to slovo opravdu dost tvrdé. Jakoby tady trochu popíral ono Ježíšovo "kdo tě uhodí do tváře, nastav mu i druhou"? Nepopírá, myslím si, pouze doplňuje. Je-li člověk plně Kristův, a to Pavel rozhodně byl, musí mít své hranice a pravidla jasná. Nebude-li je mít, tak prostě neuspěje, ale ne v nějaké záležitosti světské či osobní, ale neuspěje prostě s vírou a ve víře.

Pavel vypočítává, co všechno zažil, a nebylo toho málo. Nemáme jistě dobrodružný život jako on, ale mnohé naše chvíle jsou stejně složité a ne snadné jako zažíval apoštol. A on nabádá, abychom si "to své", tedy získanou víru, hájili a abychom ji hájili opravdu tvrdě, ne ve smyslu fyzickém, ale ve smyslu duchovním. Pavel také píše o boji se svojí nemocí. Byl by se jí rád zbavil, protože si myslel, že by mohl vykonat pro Boha ještě více. Ale dostává se mu odpovědi: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřetelněji projevuje ve slabosti.“ Možná by tahle věta mohla být balzá-

Podvodné jednání?

Mohlo by se zdát, že ve svém podobenství Ježíš glorifikuje člověka, který se provinil podvodem vůči tomu, kdo poklad ukryl, a že neprávem podnikal kroky, aby se jeho majetku zmocnil. K tomu je nutné vysvětlení. V Ježíšově době byla Palestina pod nadvládou Římanů a pod římským právem. Ale v obyčejných, každodenních případech platilo tradiční právo židovské. To bylo vyjádřeno v zákoníku Talmudu. Pokud jde o nálezy, zněl předpis takto: „Když člověk najde rozházené ovoce nebo peníze, náleží to nálezci.“ Hrdina z podobenství nejednal tedy nezákonně.

Poklad nehynoucí

Nálezece měl takovou radost z pokladu, že spěšně prodal všechno, co měl, jen aby mohl pole koupit. Byl ochoten vzdát se všeho, na ničem jiném mu už nezáleželo. Jestli takovou obětí člověk podstoupí kvůli pokladu, který hyne, oč více energie bychom měli ze sebe vydat, když jde o získání pokladu, na kterém záleží nejvíce? Usilovat o Boží království může znamenat, že se vzdáme některých zvyklostí, odložíme některé ambice a cíle, opustíme dosavadní způsob života. Kdyby křesťané brali tak vážně věci tohoto království, jak vážně berou obchodníci věci svého obchodu, svého byznysu, jak velice by se změnil svět! Člověk by měl všechno obětovat, aby získal poklad nejcenější a nejvzácnější – nebeské království!

Zkrácený překlad připravila:

Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

mem na naši duši i víru, kde pořad hledáme nějaký perfekcionismus a snahu být nejlepší a dělat vše co nejlepší. Ve Starém zákoně také na jednom místě čteme: „...ta chvíle přijde, až Hospodin dá.“ My můžeme a máme často jen čekat a nechat růst semínko Božího království, o kterém jsme uslyšeli a nezapomněli na něj, nedat mu zahynout a nechat působit Pána, aby ho společně s naší péčí opatroval a dával mu tu pravou vláhu. Jsme-li otevření jeho slovům a stačí-li nám právě jen a jen jeho milost, pak se projeví naše síla, tam, kde ji Bůh projevuje na nás chce.

Eva Cudlínová

**Bože, náš Otče,
otvírej naše uši,
abychom tvé slovo
skutečně slyšeli
a přijímali jej do svých
srdcí, kde pevně zapustí
kořeny a bude vytrvale
přinášet úrodu.
Prosíme, uť nás spoléhat se
plně na tebe a tvou milost,
abychom uměli přijímat
a radovat se z toho,
že v naší slabosti
a nedokonalosti se může
projevit tvá síla.
Amen.**

ZAJÍMAVÝ EXPERIMENT V PRAZE–VRŠOVICÍCH

(dokončení ze str. 1)
světě a která vytvořila kánon Písma, tedy i v Písmu, ale nejen.
0x v dokumentech vydaných papežem, který je jakožto nástupce Petrův nositelem neomylnosti ve věcech víry a mravů.
8x v Duchu Svatém, ať už působí v církvi či promlouvá skrze Písmo.

* Můžeme ztratit své spasení?

14x Ano.
3x Ne.

* Vedoucí bohoslužebného shromáždění se nazývá:

13x kněz, který při eucharistii

opakuje nekrvavým způsobem obětí Ježíše Krista.
3x kazatel, protože hlavním významem bohoslužeb je čtení a výklad Písma.
5x pastor, protože jako pastýř vede své stádo.

* Církev:

5x je instituce s duchovními úřady, které se předávají z člověka na člověka už od dob apoštolů (apoštolská sukcese), a církev je všude tam, kde slouží takto pověřením kněží a biskupové.
13x je konkrétní shromáždění věřících, ve kterém se vykládá Písmo a vysluhují

svátosti.
6x je všude tam, kde se sejdou dva nebo tři v Kristově jménu.

* Tento svět je:

18x stvořen Bohem jako dobrý. Naším úkolem je žít v něm v souladu s Boží vůlí. Bůh nám dal mnoho zaslíbení a požehnání pro život v tomto světě.
3x slzavým údolím, jednou velkou zkouškou. Naším úkolem je "nebýt z tohoto světa", ale být nositeli světla v tomto temném světě.

Podle bulletinu náboženské obce Praha 10-Vršovice

Jubilanti plzeňské diecéze

Poslední lednový týden byl i časem oslav devadesátých narozenin bratří Vladimíra Valíčka a Jana Švehly.

Oba nestoří naší plzeňské diecéze – faráři a vikáři – jsou nám všem příkladem hloubky vztahu k Pánu Bohu, církvi a lidem.

Oba spatřili světlo světa v lednu roku 1920. Určitě i jejich spjatost s Církví československou husitskou jim při tom byla dána do vínku. Nechybí jim radost ze života, vděk za darovaný čas, služebnost, která stále trvá – ani vztah k našemu národu a husitským velikánům či reformační tradici.

Oba se těší z podpory rodiny; z manželek, které s pochopením přijaly za své jejich poslání, křesťanskou víru a s tím spojenou odpovědnost za pravdivost slov i činů.

Oba jsou vrstlí do naší tábořské náboženské obce. Vláda zde žil se svými rodiči, právě odtud šel studovat teologii, zde v letech 1941-42 byl pomocným duchovním. Jenda byl v Táboře farářem v letech 1970-1990.

Není divu, že v našem Sboru Božích bojovníků zanechali svou stopu i kus svého srdce. Jsou naši!

Děkujeme nejen v tento čas Pánu Bohu za to, že je uchovává stále v naší blízkosti – ale žádáme vás, kteří je znáte: prostě spolu s námi o požehnání a ochranu Boží pro oba dva – do dalších Bohem darovaných let. Díky.

Eva Červená, farářka s radou starších v Táboře

KAM KRÁČÍ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ?

Příspěvek k zahájení diskuse k výročí církve

S výjimkou krátkého jara v roce 1968 Církev československá husitská od roku 1948 čtyřicet let živořila, stagnovala, přežívala a to až do listopadu 1989. Jinak to ani nazvat nelze. Prakticky neexistovala výuka náboženství, většina rodičů měla strach přihlásit u soudruha ředitele školy své dítě do náboženství. Neexistovala nedělní škola ani mládež. Občas se objevil křest, ale to bylo všechno, dítě už rodiče nepřivedli k první večeři Páně, natož k bířmování. Jednou za čas se objevila i církevní svatba. Účastníků nedělních bohoslužeb ubývalo, stárlí a umírali. Z dříve zaplněné modlitebny se nás dnes schází hrstka s prošeďivými vlasy a nejmladším účastníkem bohoslužeb v naší náboženské obci je bratr farář, kterému je 62 let. Od sametové revoluce jsem očekával daleko hlubší změny v celé společnosti i v církvi mimo jiné i proto, že v roce 1992 vyšly v Necenzurovaných novinách č. 13, 14 a 15 kompletní seznamy spolupracovníků StB. Ihned bylo jasné, jak jsou všechny církve včetně naší prolezlé agenty zločinecké organizace StB. Přesto byly osoby, jejichž jména a data se shodovala se jmény a daty osob uvedených v dokumentaci StB, nadále voleni do nejvyšších církevních i akademických funkcí. Dokonce i poté, co seznamy agentů byly ministerstvem vnitra zveřejněny oficiálně v písemné a elektronické formě, byli a jsou v naší církvi stále voleni do funkcí lidí s temnou minulostí a to opakovaně. Domnívám se, že skandálů (manželé Dudovi apod.) a finančních kauz (Betlém Janské Lázně, Dům na půl cesty Zábřeh apod.) bylo v naší církvi po listopadu 1989 již dosti a je načase, aby z vedení církve byli jednou provždy odejítivšični, kteří doposud nepředložili do rukou patriarchy čisté lustrační osvědčení, ne starší 30 dnů. Toto se mělo udělat již dříve a církve by měla zajistit mnohem větší renomé ve společnosti, než má v současné době.

Do služeb církve i ke studiu na HTF UK by měli být přijímáni uchazeči po přísných výběrových řízeních, znalostních testech a psychotestech, které prozradí, zda dotyčný uchazeč má všechny předpoklady k výkonu povolání duchovního, včetně takových, jako je dobrá rétorika (bez logopedické

vady), hudební sluch a pěvecký přednes. Rozvedený uchazeč, uchazeč s homosexuální orientací, narkoman, gambler nebo alkoholik, by neměl mít možnost sloužit v církvi jako duchovní.

PROČ JE NUTNÁ DŮSLEDNÁ ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU CÍRKVE?

Jak již bylo uvedeno, že v důsledku pokračování praxe, kdy do funkcí nejvyšších církevních představitelů byli i nadále voleni osoby s temnou minulostí, neproběhly po listopadu 1989 v ČČSH prakticky žádné podstatné změny. Církev takto promarnila 20 let, tj. dobu, kdy v zemi vyrostla již další generace mladých lidí. Této jedinečné šance, která se prakticky již nikdy nebude opakovat, využily některé církve, náboženské společnosti (Svědkové Jehovovi, Křesťanské společenství a další) k masové propagaci a získávání mladých lidí i celých rodin s dětmi do svých řad. Naše církve, zahleděná sebestředně do své minulosti, nadále konstatovala, že nemá (až na výjimky) děti, mládež a střední generaci a zaznamenávala každoroční pokles členů v důsledku úmrtí či výstupů z církve.

Dovoluji si tvrdit, že opravdu přesný a pravdivý současný stav naší církve neznají ani na ústřední radě v Praze. Aby církve mohla přijmout účinná a dlouhodobá opatření, která ji úspěšně provedou 21. stoletím, bude nutno v prvé řadě zjistit co nejpresnější a nejvěrohodnější současný stav.

Co to znamená? Zjistit skutečný počet členů církve a to tak, že členové rad starších, duchovní, kazatelé, jáhni a pastorační asistenti si rozdělí mezi sebe členskou kartotéku a navštíví všechny, kteří jsou v členské evidenci. Zjistí řadu nesrovnalostí – mnozí se odstěhovali, aniž to oznámili na farním úřadě a na novém bydlišti se nepřihlásili, někteří zemřeli bez církevního pohřbu, aniž pozůstali toto sdělili duchovnímu, někteří nebudou mít zájem o další členství v církvi a vystoupí z církve apod. Této návštěvy bude vhodné využít i pro výběr členských příspěvků (tzv. církevní daně). Takto upřesněná evidence členů v náboženské obci, aktualizovaná a doplněná o chybějící údaje (např. datum narození, rodinný stav, bydliště apod.)

bude základním podkladem pro vypracování nové členské kartotéky či databáze v elektronické podobě s tím, že ji bude nutno průběžně doplňovat o přírůstky a úbytky a udržovat neustále v aktuálním stavu.

Ideální stav bude, když každý člen starší 18 let bude mít zaplacené členské příspěvky. Dlužníky je potřeba obcházet a vysvětlovat, proč je nutné, aby splnili tuto svoji povinnost, vyplývající z členství v církvi. Ke konci roku by každá náboženská obec neměla vykazovat pohledávky za svými členy. V případě, že člen opakovaně odmítne uhradit členský příspěvek, měl by to být důvod pro jeho vyřazení z členské evidence. Tímto by se postupně dosáhlo toho, že počet členů církve starších 18 let by se rovnal počtu platících členů.

Pavel Hýbl,
Šumperk
pokračování příště

NAŠE RECENZE

KALENÁŘ CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ BLAHOŠLAV 2010
Vydala Církev československá husitská, editoři Olga Nytrová, Markéta Hlasivcová, Václav Strachota. Ilustrace a fotografie různí autoři, sazba a obálka Pavel Pánek. 312 stran.

Kalendář už asi většina čtenářů našeho listu během Vánoc přečetla, takže doporučovat jednotlivé autory či články nemá smysl. Zauvažujme společně nad jubilejním kalendářem jako celkem i o jeho poslání v církevním tisku. Kalendáře – především výpravné nástěnné, ale i stolní a kapesní či knižní – prodělávají umělecké i obchodní oživení. Důvodů je asi řada; jeden z nich spočívá v tom, že náš kalendář provázejí – obrazem či poučením nebo zábavou – po celý rok. Tím vytvářejí v našem prostředí ovzduší útulnosti a jistoty – po něm v naší neklidné době každý touží. Zejména náboženské kalendáře, zobrazující a vykládající průběh církevního roku, nabízejí zpřítomňováním věčné Boží lásky oporu duši. V uvedeném ohledu sehrál důležitou roli kalendář ČČSH: době státního ateizmu, kdy byla tisková činnost církve omezena na minimum, Blahoslav se jako publikace udržel a v rodinách symbolizoval život církve a Boží péči o nás. Vděčná vzpomínka patří pořadatelům, kteří se ke svému úkolu postavili jako služebníci Krista.

V jubilejním roce 2010, kdy se ohlížíme zpět pro podněty a vyhlížíme, co bude nosné v budoucnosti, světila Ústřední rada ČČSH zvlášť citlivou práci věřící profesionálce v oblasti hromadných medií a vysokoškolské pedagožce PhDr. Olze Nytové, jež si jako nejbližší spolupracovnice přizvala neméně profesionální dr. Markétu Hlasivcovou a

ing. Václava Strachotu. Rozhodnutí se osvědčilo: zkušené editoři své literární i redakční ambice podřídili službě křesťanskému obecenství. Nosná zvěst knižního kalendáře se opírá o plynoucí čas spásy spontánně a plynule. Olga Nytrová v "Malém slovu závěrem" (str. 264 n.) vydává počet ze svého editorského záměru: „Spojujícím tématem této publikace ... se stává víra... Co to je víra? ... Co to je věřit? ... Co je domov a co je bezdomoví? Napadá nás v souvislosti s vírou... Opravdové hledání vztahů vede k hledání víry.“ Pochopení víry jako hlubiny pravých vztahů k člověku, univerzu a k Bohu vede ke skutečné tvořivé svobodě, což je patrné i na letošním jubilejním kalendáři: literární formy i témata jsou pestrá a vyvážená, výtvarná stránka je bohatá a hodnotná a rozsah svazku je tentokrát - Bohu díky – větší než kdy jindy. Proč by si čtenář nemohl počíst, prolístovat knížku a vracet se k tomu, co jej zaujalo a líbí se mu? Pořadatelé vedle tradičních autorek a autorů neváhali přizvat i další a - alespoň mne - jejich literární invence po duši pohladila. A tak to přeci v církvi má být, zejména když jubilujeme. Žádná písnička nemá všechny tóny zpěvné; i v letošním kalendáři ne všechno libě zpívá. Jako celek však zpívá Blahoslav Hospodinu potěšující píseň díkyvdání za devadesát let života Církve československé husitské. Těšíme se, že základní bohoslovecká intence publikace se promítne i do dokumentu České televize 90 let Církve československé husitské a do záměru jubilejní výstavy, jejichž scénáře vytvořila dr. Olga Nytrová. Letošní kalendář je - dovoluji si napsat - důstojným nositelem jména jednoho z nejvzdělanějších mužů české náboženské kultury, bratra Jana Blahoslava. Hodně potěšení i poučení ve víře při četbě! Necht' jsou ty chvíle požehnané.

Zdeněk Kučera

ZPRÁVY

Smutná zpráva

V úterý 19. ledna Pán k sobě povolal bratra faráře Miroslava Čepelku. Naši církví sloužil v náboženských obcích Praha-Vinohrady, Praha VIII., Praha-Vršovice, Praha-Záběhlíce, Praha-Žižkov a Praha-Hostivař.

Rozloučení s bratrem Miroslavem Čepelkou se konalo v malé obřadní síni krematoria v Praze-Strašnicích ve středu 27. ledna.

(red)

K 90. výročí církve

V rámci Křesťanské akademie v Mladé Boleslavi prosloví bratr pražský biskup ThDr. David Tonzar přednášku s názvem "Typologie křesťanských církví - slovo k 90. výročí ČCSH". Přednáška se koná v úterý 16. února v 19 h v modlitebně ČCE v Husově ulici. Všichni jste srdečně zváni.

(dr)

Kurzy hebrejštiny

Centrum celoživotního vzdělávání Husitské teologické fakulty UK ve spolupráci s katedrou biblické teologie pořádá kurzy hebrejštiny, které se konají vždy v pátek (s výjimkou 2. 4.) v těchto termínech:

* **Základy klasické hebrejštiny pro začátečníky (ZKH)**

od 19. 2. do 14. 5.: 10 - 11 h

od 21. 5. do 25. 6.: 11 - 12 h

Celková cena 2.600,- Kč, důchodci 2.000,- Kč.

Výklad gramatiky klasické hebrejštiny. Celkem 24 hodin.

* **Cvičení v hebrejském jazyce pro začátečníky**

od 19. 2. do 14. 5.: 11 - 12 h

od 21. 5. do 25. 6.: 12 - 13 h

Celková cena 2.200,- Kč, důchodci a účastníci kurzu ZKH: 1.900,- Kč,

Procvičování gramatiky klasické hebrejštiny. Celkem 18 hodin.

* **Základy moderní hebrejštiny pro začátečníky**

od 19. 2. do 14. 5.: 12 - 13 h

od 21. 5. do 25. 6.: 13 - 14 h

Celková cena 3.000,- Kč, důchodci a účastníci kurzu ZKH: 1.000,- Kč,

Výklad gramatiky moderní hebrejštiny, doplněný procvičováním a četbou. Celkem 18 hodin.

* **Četba hebrejských textů pro začátečníky**

* od 21. 5. do 25. 6.: 15 - 17 h

Celková cena 3.000,- Kč, důchodci a účastníci kurzu ZKH: 1.000,- Kč.

Četba velmi lehkých klasických a moderních textů v hebrejštině.

Celkem 12 hodin.

Zvýhodněná cena pro účastníky všech čtyř kurzů: 4.200,- Kč, pro důchodce 3.200,-

Přihlášky zasílejte do 12. února na adresu Studijní oddělení HTF UK, Celoživotní vzdělávání, Pacovská 350/4, P.O.BOX 56, 140 21 Praha 4 nebo mailem na czv@htf.cuni.

Formulář přihlášky a bližší informace najdete na www.htf.cuni.cz

(if)

Pohled do očí víry

Jak pohlédnout do očí víry (mladých) lidí? - Cesty ke kvalitativní sondě do duchovního života na pozadí některých sociologických výzkumů - to je název přednášky Mgr. Pavla Koláře, Th.D., M.T.S. z katedry Praktické teologie Husitské teologické fakulty UK. Srdečně zveme všechny zájemce, zvláště z řad duchovních a aktivních věřících církve. Přednáška se koná 20. února od 8.30 h v Brně, ve Vzdělávacím středisku ČCSH, Lipová 26.

(dr)

Zprávy z Bratislavy

Jak už to bývá, měsíc leden bývá plný setkání. Některá formální, některá ne-

formální. Biskup Jan Hradil byl pozván 7. ledna panem prezidentem Slovenské republiky na udílení státních vyznamenání. Hodinu poté, a to v 19 hodin, se konal raut za přítomnosti pana prezidenta, pana premiéra a předsedy parlamentu.

Dne 12. ledna v 11 hodin byli představitelé církví přijati prezidentem Slovenské republiky. Ve 12 hodin proběhl společný raut. To vše v Bratislavě.

Dne 23. ledna ve 13 hodin vysluhoval bratr biskup svátost křtu v kostele sv. Mikuláše v Praze. Křtil manželům Paroubkovým jejich dceru Margaritu Elišku.

Dne 24. ledna se bratr biskup účastnil modlitbou ekumenických bohoslužeb v Žilíně. Bohoslužby byly přenášeny jak rozhlasem, tak televizí.

Dne 25. ledna ve 12 hodin bylo přijetí představitelů církví ve vládě Slovenské republiky v Bratislavě, opět při vydatném společném obědě. Přítomen byl předseda vlády, místopředseda vlády, ministr kultury a další členové vlády. Velice příjemným výsledkem tohoto oběda byla skutečnost, že pan premiér Robert Fico přislíbil naší církvi, že ze svého rezervního fondu premiéra poskytne část peněz na opravu našeho diecézního domu na Jozefské. Dále i pan ministr přislíbil dotaci z fondu "Urob si svoj dom".

DR Bratislava

Pomoc pro Haiti

Pokoj vám, milé sestry a bratři.

Nikoho z nás jistě nenechává lhostejným osud zeměřesením zničeného ostrova Haiti, po záchranářských pracích nastane dlouhodobá a vyčerpávající obnova základní infrastruktury a tvorba základních podmínek pro život obyvatel. Jsem hluboce přesvědčena o tom, že mnozí z vás již zaslali dárcovskou DMS či přispěli jiným způsobem. Jako první pomoc to bylo nezbytné. Neměli bychom však na postiženou zemi a její obyvatele zapomínat ani ve chvíli, kdy opadne prvotní zájem médií. Svou sounáležitost s nimi můžete projevit zasláním finančních prostředků na účet, který je určen pro živelné pohromy. Veškeré prostředky, které přišly a přijdou na tento účet v období leden - březen 2010, budou ve spolupráci s organizací ADRA použity na tento účel. Diakonie a misie Církve československé husitské vyhledává finanční sbírku na obnovu a pomoc Haiti.

Vaši finanční pomoc můžete poslat na účet: 43-570420277/0100, variabilní číslo: číslo náboženské obce, do textové zprávy můžete uvést jméno náboženské obce.

O výši vybraných prostředků a jejich předání vás budeme informovat prostřednictvím Českého zápasu a internetových stránek ČCSH.

Předem vám děkuji jménem svým i jménem patriarchy naší církve ThDr. Tomáše Butty za vaši pomoc těm, kteří se ocitli v nouzi. V případě jakýchkoliv dotazů se na nás můžete kdykoliv obrátit (tel: 723 255 696, diakonie@ccsh.cz).

Mgr. Hedvika Zimmermannová
Ředitelka DaM ČCSH

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

EVANGELICKÉ CÍRKVE NA STŘEDNÍM VÝCHODĚ SOUHLASÍ SE SVĚCENÍM ŽEN

Čelní představitelé evangelických církví na Středním východě jednomyslně hlasovali pro prohlášení podporující vysvěcování žen do pozice pastora. Prohlášení, které vzniklo přímo na místě jako reakce na zprávu teologického výboru, bylo schváleno 29 hlasujícími delegáty 6. generálního Shromáždění Společenství evangelických církví Středního východu (SECSV), informovala Allison Schmidt z Evangelické lutheránské církve Jordánska a Svaté země.

Teologický výbor SECSV prohlásil, že nenašel teologický ani biblický argument proti svěcení žen. Společenství sdružuje anglikánské, lutheránské a reformované církve Středního východu.

Biskup Munib A. Younan, předseda SECSV a biskup Evangelické lutheránské církve Jordánska a Svaté země (ELCJSZ), vytvořil návrh v arabštině. V anglickém překladu stojí: „Šesté generální shromáždění podporuje vysvěcování žen do pozic pastorů a jejich rovnocenné partnerství s muži při rozhodování. Proto vyzýváme členské církve, aby učinily příslušné kroky v souladu s tímto.“ Younan komentoval toto historické hlasování tak, že vyzdvihl skutečnost, kdy rozhodnutí Společenství je tlumočeno 16 členskými církvím, které jsou povzbuzeny, aby vysvěcovaly do úřadů pastora i ženy, uvedla ELCJSZ.

Svěcení žen do úřadů pastora je odvážný krok pro náboženskou skupinu působící v oblasti Středního východu, tedy oblasti, kde jsou ženy obecně považovány za podřízené mužům. Tato praktika je přijatelnější v USA. Několik hlavních denominací v USA povoluje svěcení žen. Patří k nim mimo jiné Episkopální církev, která má předsedající biskupku, a Sjediněná metodistická církev. Některé konzervativní denominace v zemi však poukazují na Bibli a říkají, že v ní je podpora jejich názorů, že ženy by neměly být v pozicích, kde mají autoritu nad muži. K těmto denominacím patří Jižní baptistická konvence, největší protestantská skupina v Americe, Presbyteriánská církev v Americe a další.

Generální shromáždění SECSV se konalo ve dnech 11. - 13. ledna v Libanonu. Na konferenci se sešlo asi 70 církevních představitelů.

MALAJŠTÍ KŘESŤANÉ BUDOU DÁL POUŽÍVAT VÝRAZ ALLÁH PRO BOHA

Křesťanští vůdci v Malajsii 12. ledna odmítli přestat používat slovo Alláh z smyslu Bůh, přestože tím křesťané v uplynulých dnech vyprovokovali žhářské útoky na kostely v zemi. Informovala o tom agentura AP.

„Od 20. let minulého století, kdy se naši předkové stali křesťany, jsme užívali výrazu Alláh, dokonce i v mateřském jazyce,“ řekl Daniel Raut, představitel evangelické církve na Borneu, největší malajsky mluvící kongregace v zemi. „Máme docela velký strach o svou bezpečnost, ale budeme se modlit a věříme, že Bůh zasáhne ve prospěch naší věci,“ dodal Raut, který pochází z kmene Lumbawang sídlícího ve východním státě Saravak.

V Malajsii, která byla dosud dávána za příklad pokojného soužití většinových muslimů a menšinových křesťanů, shořelo již devět kostelů a římskokatolická škola. Útoky podnítilo soudní rozhodnutí z 31. 12. 2009, které zvrátilo vládní zákaz užívání výrazu Alláh pro křesťanského Boha v hlavním římskokatolickém listu Herald. Vláda útoky na kostely odsoudila, zároveň se ale proti soudnímu rozhodnutí odvolala. Vládní ministr odpovědný za záležitosti islámu Jamil Khir Baharom vyzval křesťanské duchovní, aby přestali slovo Alláh používat a pomohli tak ke zmírnění násilí.

Raut včera přišel před soudní budovu podpořit členku církve Jill Irelanovou, která v roce 2008 podala žalobu na vládu poté, co jí letištní úřady zabavily 8 cedéček s křesťanským obsahem, na nichž bylo vytištěno slovo Alláh. Soudní jednání bylo stanoveno na 15. března a podle agentury Reuters by mohlo dále prohloubit spor mezi muslimy a křesťany v Malajsii. Z 28 milionů obyvatel Malajsie je asi devět procent křesťanů. Většinou se jedná o příslušníky původních kmenů v odlehlých státech Sabah a Saravak na ostrově Borneo. Muslimové tvoří 60 procent populace, přičemž většina z nich jsou etničtí Malajci.

Zákaz slova Alláh je v muslimském světě neobvyklý. Tento arabský výraz běžně užívají křesťané pro Boha v zemích jako Egypt, Sýrie či Indonésie, která je nejlidnatější muslimskou zemí světa.

DO PAPEŽSKÉ RADY VE Vatikánu Jmenována Žena

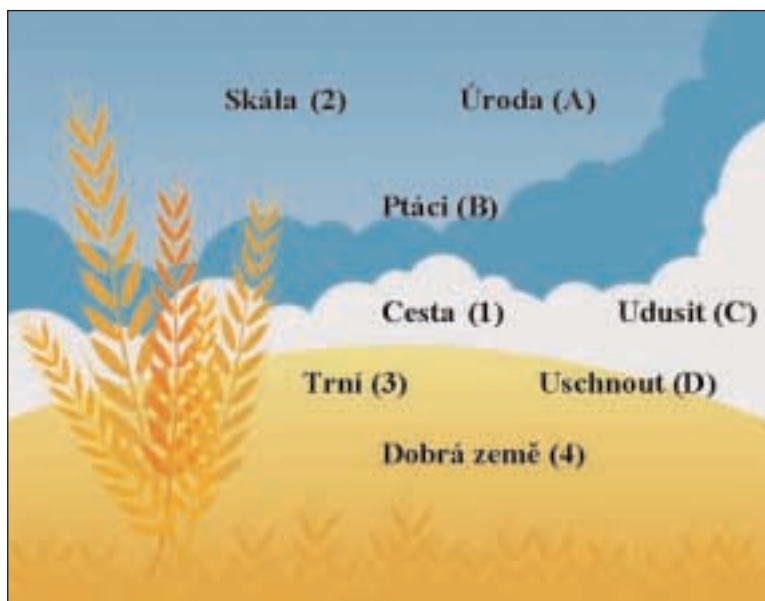
Podtajemnicí Papežské rady pro spravedlnost a mír byla 21. ledna jmenována laička Flaminia Giovannelliová. Je to první jmenování ženy do zodpovědného úřadu ve Vatikánu od zvolení Benedikta XVI. papežem v dubnu 2005. Toto gesto potvrzuje, jak velkou důvěru vkládají Římskokatolická církev a papež do žen, a ukazuje pozornou péči, kterou církev věnuje prosazování vážnosti a práv žen ve světě, sdělila papežská rada v prohlášení, jež podepsal její předseda, ghanský kardinál Peter Kodwo Appiah Turkson. Jednašedesátiletá Italka v tomto vatikánském organismu pracuje již 36 let. Jen málo žen zastávalo a zastává ve Vatikánu zodpovědná místa: australská laička Rosemary Goldieová byla v letech 1966-76 podtajemnicí Papežské rady pro laický apoštolát a sestra Rosanna Enrica je podtajemnicí Kongregace pro řeholníky a náboženské instituce od dubna 2004, kdy ji jmenoval tehdejší papež Jan Pavel II.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PODOBENSTVÍ O ROZSÉVAČI

Toto podobenství najdeme v L 8,4-15. Dozvíme se z něj, jak se daří zrnu – Božímu slovu – které dopadá do různého prostředí. Spojte čísla se správnými písmeny.

(Řešení z minulého čísla: Navíc plachta; okénko; poryv větru; vlna; jedna vlna tmavší.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9